

og stemmende med det Princip, som er fulgt i Lovforslaget § 18 (nu § 19), samt i den af Udvalget foreslaaede nye § 20 — jfr. nedenfor — at det tillades Kasserne at give Barsehjælp.

Denne Forandring samt den af Udvalget antagne Regel for Hustruernes Stilling i Sygekasserne fører til nogle yderligere Ændringer i Paragrafen. Udvalgets Ændringsforslag til Paragrafen ere følgende:

a) Paragrafens Begyndelse „I Barse-tilfælde . . . yder Sygekassen“ forandres saaledes:

„I Vedtægterne kan det bestemmes, at Sygekassen i Barsetilfælde yder.“

b) § 1—2. Linie udgaa Ordene „eller hendes Mænd.“

c) § 2den Linie ombyttes Ordene „der i Vedtægterne“ med „hvillen.“

d) § 3die Linie ombyttes Ordene „hun“ med „Barsekvinden.“

Med Lovforslagets

§ 17 (nu § 18)

foreslaar Udvalgets Flertal (Dannestjold-Samsøe, Goss, Kayser, Reedtz-Thott, Tugen) at i 1ste Stykke 1ste Linie udgaa Ordet „kun“, da det kan vildlede. Meningen er, at Fristen skal strække sig til 26 Uger, ikke Mindre og ikke Mere. Det samme Flertal erkjender det Betænelige i, at der i Lovforslaget kun sættes Grændser for Pengehjælpens Varighed, men ingen for Lægehjælp og Sygehusbehandling. En passende Grændse i denne Retning opnaas ved at udstrække den i Paragrafens 2det Stykke indeholdte Regel til Hjælp, ikke blot Pengehjælp. Om Mindretallets (Chr. Nielsen, Th. Nielsen og Schlegel) Ændringsforslag til denne Del af Paragrafen gjøres nedenfor Rede.

I Paragrafens 3die Stykke, der henviser til en Lov om Arbeidernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde, finder Udvalget det korrektere, naar Sættet skal foregribes, i Stedet for den bestemte Frist at henvise til, hvad denne Lov maatte bestemme.

I Paragrafens 4de Stykke anser Udvalget det for tilstrækkeligt at give Vedtægterne Udgang til at bestemme Pengehjælpens

Ophør af den der omhandlede Grund, saa at Bestemmelsen ikke bliver obligatorisk.

Ifølge Flertallets Forslag under Vitr. b. vil under de i Paragrafens 2det Stykke nævnte Omstændigheder al Hjælp af Kassen ophøre. Endnu lettere vil denne Situation kunne indtræde ifølge Mindretallets Forslag (Nr. 42) angaaende Affattelsen af Paragrafens 1ste Stykke. Udtræder af denne Grund den Paagældende af Kassen, vil han kun kunne indtræde paany for fremtidige Sygdommes Skyld, under de almindelige Betingelser i § 4, jfr. § 8, 3die Stykke. Ikke blot Helbreds-betingelsen, men ogsaa Alderen vil da kunne udelukke ham, og Indtrædelsesindskud maa erlægges. Det synes imidlertid billigt, at der aabnes ham Udgang til at opnaa Forsikring mod fremtidige Sygdomme, saaledes at han slipper for Indtrædelsesindskud og ikke kommer til at lide under Alders-betingelsen, naar blot den samme Helbreds-attest, som vilde kræves ved Optagelse, staffles til Veie. En Bestemmelse herom foreslaar man at tilføie som Slutningsstykke.

Udvalgets, henholdsvis Flertallets Ændringsforslag til denne Paragraf, ere altsaa følgende:

a) (Flertallet): I 1ste Stykke udgaa Ordet „kun“.

b) (Flertallet): I 2det Stykke sættes i Stedet for Ordene: „yderligere Pengehjælp . . . Kassen vedblive“ Ordene: „yderligere Hjælp af Kassen.“

c) (Udvalget): I 3die Stykke forandres Slutningen „tilkommer der ham osv.“ saaledes: „tilkommer der ham kun Pengehjælp af Sygekassen, indtil Ulykkesforsikringen træder i Kraft“.

d) (Udvalget): I 4de Stykke forandres Begyndelsen saaledes: „Det kan i Vedtægterne bestemmes, at Sygekasserne“.

e) (Udvalget): Som Slutningsstykke tilføies: „Den, hvis Ret til at faae Hjælp af Kassen er ophørt, har dog Udgang til atter at indtræde i Kassen uden at erlægge Indskud og uden Hensyn til mulige Alders-betingelser, naar han fremstoffer en saadan Lægeattest som kræves ved Optagelse (§ 4, 3die Stykke).“